

Teatr Chorea

---

autor: Teatr Chorea

CHOREA to łódzki zespół teatralny, który z antycznej Grecji zaczerpnął nie tylko nazwę, ale także korzysta z greckiej tradycji teatralnej. Obecnie zespół koncentruje się na problematyce i kondycji współczesnego człowieka – inspirując się wielkimi reformatorami teatru: Kantorem, Wyspiańskim, Grotowskim, czy wielkimi myślicielami i artystami tj. Wittgensteinem, Herbertem, Artaud – tworząc własną metodę pracy i nowy sposób tworzenia współczesnego teatru. Poza teatrem CHOREA prowadzi również działalność edukacyjną i dydaktyczną.

Twórcy CHOREI nie zajmują się już rekonstruowaniem antycznej formuły. Deklarują artystyczne podejście do zagadnienia Antyku i na jego bazie tworzą oryginalną metodę pracy, łączącą formy współczesnego teatru: nowatorskie techniki ruchu i tańca, nowoczesną muzykę oraz współczesny materiał literacki, według idei antycznej trójjedni. W teatralnym działaniu wyrażonym nowatorskimi środkami scenicznymi poszukują form aktywności źródłowej i naturalnej.

Zespół Teatru CHOREA wytworzył własną technikę treningu, polegającą na pracy z ciałem, głosem i rytmem, pracy z partnerem i pracy w grupie. Istotna w metodzie CHOREI jest zespołowość, umiejętność laboratoryjnej, wspólnej pracy, a jednocześnie troska o to, by ciało zbiorowe nie wykluczało się kosztem indywidualności każdego z jego członków. Celem metody jest badanie materii ruchu, dźwięku i słowa, połączonych w integralną całość, poprzez zerwanie ze sposobami ich wzajemnej ilustratywności. Rozbudzenie całego ciała i intensywny trening tworzą obecność sceniczną, która na nowo integruje wszystkie te elementy.

Trójjedynne działanie aktora niczego nie opowiada, nie ilustruje, nie kopiuje i nie udaje, bo działa on w pełni. Komunikuje i dotyka, poprzez jednoczesne uruchomienie wszystkich środków ekspresji jakie posiada twórca. Dźwięk w tańcu, rytm w geście, słowo w ciele. Nierozdzielna jednia. Nowy, intensywny język teatru. Nowa, pełna teatralna perspektywa.

Teatr współpracuje z wieloma grupami i artystami z Polski i ze świata, m.in. z brytyjską grupą Earthfall, amerykańskim choreografem Robertem Haydenem, mistrzem tańca Butoh Kanem Katsurą z Japonii, amerykańską choreograf Rosaną Gamson, izraelską reżyser Ruthie Osterman, grupą NeTTTheatre z Lublina, Teatrem Kana ze Szczecina, warszawską Trupą Czango, Teatrem Brama z Goleniowa oraz z wieloma indywidualnymi, doświadczonymi i uznanymi artystami, jak również z amatorami, studentami, wolontariuszami, ludźmi pełnymi ciekawości świata, poszukującymi i aktywnymi.

Teatr regularnie prowadzi cykle warsztatów teatralnych, ruchowych i muzycznych, zarówno w Polsce jak i na całym świecie. W sierpniu 2010 i 2012 roku odbyły się dwie edycje Festiwalu Teatralnego "RETRO/PER/SPEKTYWY" organizowanego przez zespół teatru. Na trzecią edycję Festiwalu zapraszamy w 2014 roku.

Stowarzyszenie Teatralne CHOREA działa od 2004 roku, należą do niego muzycy, śpiewacy, kompozytorzy, tancerze, plastycy, aktorzy, praktycy i teoretycy skupiający swoją działalność wokół sztuki teatru. Większość aktorów CHOREI знаła się już wcześniej, przed oficjalnym powołaniem Stowarzyszenia. Kolejne osoby, które dołączyły do grupy to głównie uczestnicy warsztatów oraz spotkań organizowanych przez Teatr CHOREA.

Do Łodzi CHOREA przyjechała w 2007 roku i od tej pory posiada swoją stałą siedzibę w budynkach dawnych fabryk Scheiblera przy ul. Tymienieckiego 3, gdzie wraz z Łódź Art Center powołała do życia Fabrykę Sztuki. W Fabryce Sztuki CHOREA koordynuje działalność teatralną, dydaktyczną i edukacyjną.

“CHOREA to kategoria którą zaczerpnęliśmy z historii antycznego teatru greckiego. Określa ona sposób funkcjonowania trzech elementów ekspresji – słowa, muzyki i ruchu – w działaniu pojedynczego aktora i grupy aktorów. Doświadczenie antyku naznaczyło początek naszych teatralnych poszukiwań, obecnie staramy się na nim nie fiksować, szukamy innych inspiracji. Nie próbujemy tworzyć rekonstrukcji, enklaw ani odtwarzać kontekstu estetycznego, który by pozwalał na najpełniejsze oddanie odległych i współczesnych tradycji, ale sięgamy po źródło, motyw, fragment i staramy się nim uderzyć, odbić od fabrycznych murów, od kawałka blachy, rozpadającej się cegły i betonowej podłogi, by coś w sobie samych zobaczyć i usłyszeć.

Kategoria chorei jest dla nas pewnego rodzaju wzorcem, który staramy się poniekąd odtworzyć, a poniekąd przełamać, budując w ten sposób nową choreę. To poszukiwanie swojego miejsca i swojej drogi w bieganiu po moście pomiędzy czymś bardzo odległym a czymś bardzo współczesnym. Pomiędzy pytaniem kim mamy być, a pytaniem kim byli geniusze, którzy byli wygnani, płonęli za nas na stosach, lub kończyli w szpitalach psychiatrycznych. Wtedy Eurypides, Arystofanes, Artaud, Kantor, Herbert czy Grotowski zadają nam te same pytania.

NOWA CHOREA to próba poszukiwania innego sposobu komunikowania się, bardziej wymagającego wobec współczesnego aktora i widza. Dlatego że dotyka kluczowego problemu naszej kultury – a więc także sztuki i teatru – samoidentyfikacji, określenia kim się jest i w czym się jest.

W gruncie rzeczy sprowadza się to do niezliczonych prób definiowania na różne sposoby tego, wokół czego można budować własną tożsamość, zachowywać indywidualną wrażliwość w obliczu pozornej wielokulturowości, wirtualizacji świata rzeczywistego, nowej, rewolucyjnej zmiany sposobu komunikowania się, gromadzenia i przetwarzania danych. Wobec utworzenia po raz pierwszy w historii globalnej świadomości i globalnej pamięci ludzkiego gatunku.